

۲۰۱۷/۰۷/۰۱

میر عنایت الله آشفته

انتلاف انقره،

اراده ملت افغانستان را تمثیل نمی کند!

ملت متضرر "اکثریت قاطع و خاموش" منقسم شده به اسارت ذهنی، متفرق، و تعدادی به دلایل متعدد کور، دنباله رو اجیر شده پول، منحیت مواد سوخت، با تحمل ستم ۳۸ ساله از احزاب خلق، پرچم تاندانمکاری احزاب عمدتاً قومگرایی جهادی، که مسؤول بیشتر خرابکاری، جنگ های بین التنظيمی، وابستگی های بیرونی، زمینه ساز ظهور تحریک طالبان شدند، در آتیه کشور را؛ به اشغال اضلاع متحده امریکا + ناتو و تقابل با فدراسیون درآوردند.

با فیصله عجولانه اجلاس نامیمون بن، نیروهای مغلوب ساخته شده، توسط طالبان، در محوریت حامد کرزی، از کشورهای همجوار؛ به زور طیارات بی ۵۲ دوباره به گرده ملت سوار ساخته شدند. جمعیت اسلامی "شورای نظار" دوستم، خلیلی، ظاهراً هر سه گروپ متخاصم به نیابت از اقوام شریف تاجک، هزاره و ازبک، به کنار آقای کرزی + چند پشتون بی ریشه و احزاب غیر مؤثر زمان جهاد توسط گارد امریکا؛ از فرش به عرش رسانیده شدند. پس از ۱۶ سال حاکمیت فرعونی و بیگانه به قانون، امروز نمی توان از میلیونر بودن و نفوذ حداقل ۵۰٪ شان در تمام بخش های عسکری و لشکری کشور انکار نمود.

با به قدرت رسانیدن آقای داکتر غنی و پیوند آقای داکتر عبدالله به گرده شان، آن سیسم با روحیه ملکی آقای کرزی پایان یافت. اخلاق و شیوه غیر سیاسی به ارث برده شده همکاران سابق آقای کرزی را، رئیس جمهور و رئیس اجرائیه بنابر فشار های بیرونی و تعهدات شان به ولیعمت ها؛ تحمل نمی توانند. بناءً باعث ناخشنودی رهبران مهار شده جهادی، طغیان و بغاوت و زورمندان تیم های ۵۰٪ مواجه می گردند.

تدویر جلسات، شورا سازی های پیهم از چهره های تکراری و ناکام، موضع گیری آقای عطا علیه آقای عبدالله و پیگیری مذاکرات مستقیم با ارگ که به مخالفت آقای عبدالله انجامید، حضور یافتن رهبر حزب اسلامی به کابل، حملات سنگین داعش؟! و طالب با پیشروی شان در شمال کشور، تلفات وارد نمودن بیشمار مردم مظلوم، بیگناه و غیر نظامی کابل . . . به انحراف و انحصار کشاندن تظاهرات مدنی جوانان، توسط چهره های ماجراجو، جانبدار، آزمون شده و امتیاز بگیر، تحریک نمودن معترضین به دروازه های ارگ و قصر سپیدار، برخورد خشن و غیر حرفه ای پولیس، حضور افراد مسلح تنظیمی در بین جوانان خیمه نشین، انفجار در مراسم جنازه پسر آقای ایزد یار، راه بندان، آزار

و اذیت شهروندان کابل، تداوم کابینه سهمیه بندی شده سرپرست ها و . . . همه، باعث می گردد که روز تا روز فاصله بین مردم مظلوم و " اسیر کشور " که روزانه قربانی حوادث خونبار می شوند؛ دولت دو منزله را به مشکلات جدی مواجه سازد. ظاهراً چنان وانمود می گیرد که گویا مسؤول این همه بدبختی ملت در مانده؛ صرف شخص رئیس جمهور غنی؛ متعصب و قومگرا می باشد. تعدادی از مدعیان؛ خواهان استعفاء رئیس جمهور و رئیس اجرائیه شدند. امروز هم شنیده شد که گویا بدیل؟! از انقره دوهفته بعد با نسخه نجات بخش؟! تشریف می آورند!

خواننده منصف و دور از شورا سازی و ائتلاف بازی ها:

آیا ۴۹ کشور + قوای ائتلاف ناتو با تمام قوت و ساز و برگ نظامی اش، حضور دارد یا خیر؟ آیا رئیس جمهور و رئیس اجرائیه کاملاً دست باز دارند؟ آیا شما واقعاً تصور دارید که حضور ائتلاف برای ملت سازی تشریف آورده اند، مدیون و مقروض جهاد ملت افغانستان می باشند؟ آیا رئیس جمهور صلاحیت کنار زدن آقای دوستم را داشت؟ آیا بیرون ساختن اسم رهبر حزب اسلامی از لست سیاه شورای امنیت ملل متحد و بدرقه نمودنش تا کابل به صلاحیت رئیس جمهور بوده است؟ آیا مخالفان مسلح را واقعاً رئیس جمهور به شمال کشور انتقال می دهد؟ و صد ها ادعای دیگر! سوال مطرح می شود که جناب عبدالله + ۵۰٪ سهم شان کجا تشریف دارند؟ آیا چشم، دست، زبان و همه روابطش را رئیس جمهور بسته نموده است؟ اگر واقعاً چنین باشد، چرا استعفاء نمی دهد؟ اگر یکی یا هر دو داکتر طرف اعتماد و مسؤول نزد غرب، مستعفی شوند، افغانستان گل و گلزار می شود؟

بدیل، ائتلاف انقره "ضد فساد!؟" خواهد بود؟ مگر غرب مصاحبه جناب عطا را با بی بی سی در مورد دارایی هایش نشنید؟ از دارایی جناب دوستم، محقق و . . . اطلاعی ندارند؟ آن ۵۲ میلیون دالر نقد جناب ضیاء مسعود در میدان هوایی دوی را امریکا و هموطنان عزیز ما آگاهی ندارند؟ فرض شود بگفته مخالفان رئیس جمهور متعصب، فاشیست؟! قبیله گرا و . . . وادار به استعفاء شد. کجاست آن چهره محبوب القلوب طرف حمایت و اعتماد ولینعمت؟ احياناً یک فرشته نجات، عیار و فرزانه ظهور کرد، آیا طالبان بیعت می نمایند؟ پاکستان، ایران و . . . دست از مداخله برمی دارند؟ دیگر نیرو های سیاسی مگر وجود و حضور ندارند؟ این بدان معنی نیست که همه صلاحیت ها دست دوستان استراتژیژیک؟! دولت باشد. اگر چنین می بود چگونه روحیه ادعای آقای نور با آن لست عریض و طویل که چند وزارت، چند سفارت، چند ولایت و . . . حق ما باشد، از کجا نشأت می کرد؟ این قلم یکی از منتقدین دولت بودم و استم. بدون شک آقایان غنی و عبدالله مسؤول جان و مال مردم اند. کمبود و نواقص بشمار دارند ولی چه شد آن پیمان استراتژیژیک و امنیتی؟ آگاهان به حافظه دارند که هر ۱۱ کاندیدای ریاست جمهوری یکی بر دیگری سبقت و پیش دستی داشتند که هر چه زودتر به امضاء برسانند. یقیناً هر دو جانب پیمان مسؤول می باشند. آنده منتقدین وطن دوست نیز دشمن خاک و ملت یا ضد غرب نبودند و نیستند، بلکه تقابل امروز علیه غرب را در منطقه پیش بین و قربانی ملت را می دانستند.

خواهر و برادر عزیز: باید صادقانه، مسوولانه، دلسوزانه، وطن دوستانه و خیرخواهانه دور از حُب و بُغض معترف باشیم که: از ماست که بر ماست! عامل این همه بدبختی ها، دانسته و نادانسته احساسات، تعصب، خود خواهی، شعار بازی، وابستگی، دنباله روی، خوشباوری، بیگانه پرستی و . . . سیاسیون بوده که به شکلی از اشکال همه دست

اندرکاران سیاست بنابر سهم خویش مسؤول می باشند. بناءً به همان پیمانہ جسور و منتقد باشید کہ اگر یکی از همین مدعیان انقره جای رئیس جمهور و دیگرش جای رئیس اجرائیہ باشند چه کار می توانند انجام دهند؟ ولینعمت از ایشان تحقق قانون و مبارزه علیه فساد را مطالبه می نماید، بیشترین مخالفت و ضرر راکی ها متقبل خواهند شد؟ قضاوت غاصبین در مورد شما چه خواهد بود؟

به باورم برای بیرون رفت از بحران، راه حل را به پیمانہ فہم خویش دوستانہ پیشہاد نمائیم اگر گوش شنوا بود بہ نظرم: پناہ بردن بخدا، متکی بہ ملت شدن و باورمند بہ تحقق قانون یکسان باید شد!

- ۱ : تعدادی از سیاسیون آبرومندانہ بہ تقاعد یا باز نشستگی تن در دهند.
- ۲ : تعدادی برای تصفیہ دارایی های بادآورده بہ وزارت مالیہ و مراجع حقوقی معرفی شوند.
- ۳ : از مجموع احزاب، چند حزب محدود، اما افغانستان شمول، دور از قومیت تشکیل گردد.
- ۴ : مخالفان مسلح دولت و غیر مسلح با موقف و طرح مشخص مطابق قانون بہ رسمیت شناخته شوند.
- ۵ : پس از عملی شدن ۴ شماره فوق، کار مشترک برای تفاهم ملی، وحدت آگاہانہ ملت، نیاز بہ اجماع ملی می باشد.
- ۶ : رفتن بہ طرف انتخابات.

